

Director
PAUL LĂZĂRESCU
Redacție și Administrație
Fără sediul
Cont vîrtemant la D.N.P. nr. 45.10.59.11.6066
4 pagini — 2 lei

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRANESC
creștin și democrat

ANUL XXII

(Seria a IV-a nr. 157)

MIERCI

15 august 1990

Forumul Democratic Antitotalitar Cluj

In numele democrației, chemăm populația județului Cluj să demonstreze ce va avea loc în orașul nostru la data de 15 august 1989, în Piața Pașii. Protestăm împotriva numirii în fruntea județului Cluj a unui totalitar persoană compromisă:

- GRIGORE ZANC (cost venitor la Judecătina P.C.R.)
- AUGUSTIN TODEA (membru al fostului birou judecătina P.C.R.)
- GHEORGHE POPESCU (ector universitar de marxism-leninism), precum și a altor persoane compromise.

Semnează: P.N.T.-cod. P.N.L., U.D.M.R., U.M.R.L., P.D., P.S.D., F.R.R., ASOCIAȚIA DREPTURILOR OMULUI, P.L., MONARHIC, LIGA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI, PRECUM SI NUMEROASE PERSONALITATI INDEPENDENTE.

Limbajul politic — discurs sau limbă de lemn? (I)

Se stie prea bine de la Talergrand incocare cu omul, cu tot mai mult cel politico-bolosesc de cunțit doar pentru a-și ascunde.

Procedeu este veciul de cod intelectualitatea națională, precum și a altor persoane compromise.

Peroratice fădă se invoca doar cind i se adaugă încă prestatii sau distribuibile care urmăru cu necesitate față de diabolical dusegur capitalist.

Desigur, nuantele se impun între stadiul glacial, greu și însăși îl înțelege, înțelitării disconveniente a lui Brejnev, rănilăriile disconveniente a lui Kadar, rănilăriile lui Jivkov sau peroratice inflamata la lui Ceaușescu. Inconveniente de limbaj trăind o crășă inconveniente de gîndire. Ceea ce se remarcă la tot era artificialitatea discurselor, nefrescul limbii, stilul stas, cu formele prefabricate, din care nu puteau fi, probabil, nici nu doreau să fie expliciti și profesori precum în faza tabelei de demonstrații, acest lucru nemindem însă că el va fi oricărui precum Pitthy.

Gradul de permeabilitate a limbajului-politic tine de stări și nu de diplomatie, de temperamente, de tipul de reacții practică și nu în ultimul rînd, de sîrbițenia vorbitelor de capacitatea de înșinuire astuziantă a acestuia.

Cind acest limbaj este desenfășurat, vidat de substanță și sfîrșind în verbișă prin proliferarea sufocante a cîșelor, atunci de-a face cu ceea ce se poate considera un număr „langue de botez”, a limbă de lemn, înțepență în stereotip, trăind strucuri mentale, sfidănd orice semnificație (dacă nu putință) intelectuală a celui care o folosește.

Așa de zile retorică diplomatică a Estului, a însemnat și sistematică opacizare a limbajului, o înadevare a sa de rezultat de proporții tragice. De la Brejnev la Ceaușescu, discursul politic se articula giftit, scorbăd, plin de cîșe și locuri comune, de mărete verbele reluate obosită. Argumentația loată lipsă fiind înlocuită de

GEORGE ACHIM

(Continuare în pag. a 4-a)

Prin telefon de la trimisul nostru

Săpînta — oră cu oră

La Săpînta prezumea este în continuare întrebătură de cîngături ale fostei conducători comunitare, care provocă în cînditate lansarea zvonurilor. Înămlăduirea aceleră situația și facut în momentul cînd în comună a apărut colonelul Petrescu, șeful Inspectoratului Judecătoral de poliție Marămuș. Această oînă superioră nu a apărut singur, ci cu oleva plotoane de jandarmi, însoțit și de oșape comuna. Oînălăudăre, în perioada domnului Pintea, în cînd s-a însmătărit să însăli cîngături, să amenință Săpînta cu o cîmpie militară.

Adunarea a tot mai mulți locuitori, apoi aproape a tuturor, l-a-si-lit pe domnul colonel și ușor precipitat într-o mașină, cu care a demarat în treabă prin mulinile, evindusă în ultimul moment un posibil grav accident. Soldații au urmat exemplul comandanțului, dar pe jos. În consecință, comuna a rămas în continuare blocată. Duminică, 12 august, o notă telefonică susțină de la Direcția Agricolă Judecătorală, a constituit un nou prilej de incitanță a localnicilor. Conform acestei note, trebuie ca pe terenurile agricole comunitare să se estimeze producția ce va fi obținută la hecătar, și menținării pe față a nomenclaturii locale!

EMIL TEPEȘ

Comerțul exterior: încotro?

— interviu cu dl. Constantin Fota,
ministrul Comerțului și Turismului —

Cum se prezintă comerțul exterior românesc la șapte luni de la Revoluție? Mă gîndesc la volum, structură și orientare geografică.

În semestrul I a.c., la finele cărău am venit în acest minister, activitatea de comerț exterior a fost marcată de evoluția depresivă a producției și de reconsiderarea raportului dintre volumul de export și cel de import practicat în anii anteriori.

Volumul exportului a fost de 1.398 mil. ruble și de 1.742,8 mil. dolari, iar volumul importului de 2.203 mil. ruble și 2.436,0 mil. dolari, ceea ce a condus la o balanță comercială deficitară de - 805,3 mil. ruble și - 692,2 mil. dolari.

Deficitul pe devize convertibile s-a datorat, în principal, creșterii importante a volumului importului fată de perioada corespunzătoare a anului 1989 (157,2 la sută, determinată de necesitățile asigurării economiei cu materii prime și piele de schimb pentru producție și de completarea

bunurilor de consum pentru populație. În semestrul I a.c., importul de bunuri de consum alimentare și nealimentare pe devize convertibile s-a însumat 689,1 mil. dolari, făză de numai 3,3 mil. dolari în semestrul I.

Totodată, volumul exportului în semestrul I a.c. a reprezentat, făză de semestrul 1, 1989, 60,0 la sută pe clearing ruble și 56,0 la sută pe devize convertibile, ceea ce s-a dat într-o situație similară cu cea din anii precedenți.

În primele 20 zile din luna

evoluția comerțului exterior

nu a cunoscut o îmbunătățire.

Astfel, pe relația devize convertibile, incasarile din export au reprezentat 151,0 mil. dolari, iar platile pentru importuri 243,0 mil. dolari. Ne-

preocupă realizarea în viitor a unui echilibru între incasările și plată, accentul urmând a fi pus pe creșterea exportului.

— Ce rol a avut C.A.E.R.-ul

în evoluția comerțului ext-

erior românesc?

Rolul C.A.E.R.-ului asupra

comerțului exterior românesc

poate fi apreciat cantitativ și calitativ. Peste 35 la sută din comerțul românesc s-a decolcat cu tările membre ale acestei organizații, pe baza unui mecanism predominant administrativ. Calitatea însă a s-a creșt o anumită stare de — ca să zic aşa — interdependență unei piete de aprovisionare și de desfacere, ceea ce ridește deosebite probleme în actuala conjunctură, cind se pune problema trecerii tărilor C.A.E.R. la schimburi pe baze comerciale. În deviză convertible.

— Cum apreciați evoluția ul-

terioră a C.A.E.R.-ului având

în vedere că U.R.S.S. va în-

ceală conturările sale de clearing

cu partenerii săi ext-europeni

în decontarea în devize conver-

tibile?

— În condițile trecerii, în

aproape toate tările membre ale

Pentru intelectualii români angajamentul politic a fost o necesitate față de vicisitudinile istoriei

— Consemnări pe marginea unei întâlniri între domnul Ion Ratiu și Grupul pentru Dialog Social —

ALIN TEODORESCU:

Dominul Ratiu, suntem bucuroși că suntem prima dată să am ajuns la acestă întâlnire, să spusă că se pot înțelege.

ION RATIU:

Cred că astăzi

că suntem

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

Consimnării sunt

într-o situație

deosebită

în care se pot înțelege.

ECONOMIA DE PIATĂ

Politici fiscale

Este un fapt evident că într-o economie de stat, statul are un anumit rol, putând influența pe diversele acte economice și societatea. Instrumentele sale principale sunt: moneda, banile și, în cele din urmă, bugetul.

Dintre ele, se desprinde că importanța celorlalte, inclusiv politica fiscală, cu totul multă cu ei, așa cum vom vedea, cheltuielile statului se vor lărgi și diversifica continuu.

Tot ce deservit în cadrul lor ilare, dezvoltă sistemul de asigurări sociale. Forma actuală a acestuia s-a definitivat după cel de-al doilea război mondial, căpătând o mare amplitudine în special în țările occidentale europene. El nu mai reprezintă numai o asigurare contra riscului de boala și accidentelor de muncă și somajului, ci are și rolul de a corecta inegalitățile care există în acest sistem: pensii, alocații pentru creșterea și educația copiilor etc.

Din punct de vedere strict financiar, sistemul de securitate socială (cuvântul securitatea are deci o cu total altă accepție) este firesc, la prima vedere, întrucât se cheltui bani. Când nu mai poate face față angajatorilor, se recurge la mărcuri contracurante, și, în ultima instanță, la bugetul statului.

Astăzi, în aceste țări occidentale europene, și din sărbătorina de muncă reprezentată contribuția la acest sistem.

Stabilirea bugetului, o problemă complicată pentru guvern

Anual, de obicei toamna, guvernul se prezintă în fața parlamentului cu teza financiară, adică cu bugetul țării pentru anul fiscal următor. Acei sint surprinse de cheltuielile și veniturile cu sursele lor.

Diversitatea cheltuielilor ale statului nu împiedică să dăm exemple concrete, pe diverse țări. Există totuși trei mari categorii de cheltuieli, usor de recunoscut în orice buget: cheltuielile de administrație propriu-zise (salarii, chirii etc.), cheltuielile destinate unor interventii pe plan social, cultural, economic (subvenții și cheltuieli pentru anumite investiții publice) și cheltuieli, drumuri, armături etc.).

Toate acestea înseamnă, firesc, și în funcție de o anumită politică specifică guvernului respectiv, imense sume de bani, dacă ne gindim, ca să dăm cîteva exemple, că pentru întreținerea fiecărui locuit și familia lui 100 de familiile defuncționari, munectori, comercianți sau și în urmă din venitul lor, iar costul fiecărui elev în școală (gîndim și liceu) reprezintă 1.5 salarii medii lunare.

Pe de altă parte, modificările socio-economice și mentale determinate de social industrial, cu ampus o creștere substantială a cheltuielilor statului pentru noi și noi necesități: gradinării și creștere, autostrăzi și transportul în comun, poliție, instituții, justiție etc., că să nu mai amintim, ceea ce am făcut deja, de sistemul de securitate socială.

Tot acestea cer bani, tot mai mulți bani. De unde?

Principalele impozite și rezultatele lor

Crișul sistem fiscal trebuie să răspundă la două condiții: eficacitate (adică randamente și echitate (socială). De multe ori este foarte greu să le impacă: de exemplu, păstrează unei anumite echitații, presupune un mare număr de exceptări, scutiri, reduceri de impozite, ceea ce diminuă categorialele fundamentale sistemei fiscale.

In practica internațională există cîteva

mari impozite, în jurul cărora se construiesc un sistem fiscal.

Mai întâi este binecunoscutul **impozit pe venit**, plătit anual de fiecare familie. Acest impozit cuprinde ca masă imposabilă toate veniturile anuale ale unei familii, indiferent ce surse au.

Are însă două caracteristici: cîntinutul său este stabilit în funcție de dimensiunea familiei, familiile fără copii plătesc mai mult decât cele cu copii mai numerosi și sunt progresive, în sensul că, la același caracteristică generală, o familie mai mare plătește mai mult decât una mai mică.

Caracterul progresiv al acestui impozit se realizează prin fixarea anumitor niveluri de venit, după următoarele principii: pînă la un anumit nivel, indiferent de veniturile cu care se percepe nici un fel de impozit; peste acest nivel, cu o creștere proporțională, se impozitează și cifra globală de 5 la sută, în fine, dacă se depășește și acest nivel, impunerea crește cu mult, mergea pînă la 60 la sută din venitul cu care a depășit nivelul emis.

În țările occidentale, ca în exemplu Franța, există încă multe scuturi și reduceri de impozit pe venit astfel ca o familie din 4, să aibă o taxă cîndă în Franță, nu îl plătește. De aceea, reabilitarea sa ană este mult redusă în comparație cu alte țări: el să dărui 1.0 din veniturile bugetare, în timp ce în SUA și Germania (R.F.G.) aproape 50 la sută.

Un al doilea "mare" impozit este cel de circulația mărfurilor sau **impozitul pe vânzare adângată** (G.V.A.). Este un impozit de care nu poate scăpa nimeni, boala sau sărac. În Franță el are o rentabilitate deosebită, reprezentînd 45 la sută din totalul veniturilor proveniente din impozit. Un impozit "reduseros", care are, însă, învenitul să afecteze pe toți, nediscriminatoriu, iar creșterea luă iduce la creștere prețurilor.

Al treilea impozit este cel pe avere. Pare atrăgător, mai ales pentru partizanii măsurilor "populare", căci el ar viziona dezideratul că bogății să plătească mai mult.

Din pacate însă, în toate țările unde se aplică mai larg, rentabilitatea sa a fost, în cele din urmă, scăzută: mai întîi pentru că este foarte greu de a evalua precis și corect dimensiunea averii, în al doilea rînd pentru că el duce la o masivă fugă de capital în afara în cîncăruia, în al treilea rînd el trebuie totuși combinate cu alte categorii de taxa și impozite tot pe avere (deprecări de succesiuni, impozitul funciar etc.). Oricum, dat fiind că afectează un număr mic de contribuabilii, randamentul său, și moștenitorii săi, destinația pînă astăzi.

În fine, imponul pe cifra de achiziții și a societăților. El are o pondere mare în veniturile proveniente din impozite, în uneori pînă la 40 la sută din total (o cîndă, orice societate de întreprinderi lucrează pentru a plăti impozitele către stat). Cu toate acestea și rentabilitatea sa să dorească scăzută, nedepășind 10 la sută din totalul veniturilor bugetare.

Cauza principală: baza de impunere este foarte variabilă, multe societăți nefiind financiar suficiente de puternice pentru a susține un asemenea impozit în totalitate.

Sigur, orice guvern poate să-si stabilisească politica fiscală după propriele scopuri, sau propria sa gîndire (economica), putind acorda, unei sau altrei din aceste impozite principale, un rol mai mare sau mai mic. Însă oricare ar fi această politică, observabilă amintirea mai sus, care nu sint de natură teoretică, sint obigatoriu de luat în considerație.

Modelul japonez

Despre Japonia și "intracombinatul economic Japon" există o literatură care reflectă interesul crescut de succesele economice japonice în perioada postbelică. Interesant este că, pornind de la ele, se ajunsă la studii mai multe impuse în trecut, mai atât de la studii asupra cîntinutului și formării holding-urilor și a societății secundare, precum și a jumătății a secolului XIX.

Intr-adevăr, dacă se pot vorbi de un miracol, el se poate referi doar la dezvoltarea industrială națională, cîndă, în anul 1868, anul care marchase începutul modernizării țării, specifica "Meiji", ană a impăratului Tokugawa Mutsuhito.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, s-au creat caracteristicile esențiale ale "modelului economic japonesc". Cum am vîzut mai înainte, în 1868 se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca 1273, cînd "Kemukaze" ("vințul divin") a înfrățit Flota Marelor Moguri.

Atunci, din 1868 pînă la primul război mondial, se formează un nou devenit deosebit de important în istoria japoneză: ca

DREPTATEA

Pentru intelectualii români angajamentul politic a fost o necesitate față de vicisitudinea istoriei

(Urmare din pag. II)

că trate fortele care doar în România autentică democrație, cu respectul drepturilor omului, cu libertatea individuală, a opiniei și a manifestării, încercând să în mod întrinscendent nevoile de baza democratice omului și, pentru multe asumări forță reprezentată și dâmbovăștează, trebuie să aibă de vară.

Caruț nostru e înțeleptul în ceea ce se întâmplă în România. În Parlament, avem o influență minimă, deci ne putem face vocea suță, ceea ce după mine este un lucru pozitiv.

Dacă carul național rămâne impotrivă, trebuie unit. Să trebui să nu concentrăm eforturile noastre pe un singur.

DOINA CORNEA: Assumam am mai discutat, totuși, cu Grupul "Dreptatea" și cu domnul Corneliu Coposu.

Problema mare este de a strîngă împreună toate forțele dință care doresc, cum arăta și domnul Răduț,

o luptă pentru promovarea unei legi și a unor valori democratice, care să împinge umanitate, pentru libertate spirituală care este în clasa de fată grav amenințată — vezi de la acest sens protecția presei legale prese.

Cred că sună o luptă comună, umăr la umăr, independentă și a forțelor politice care doresc democrație și potrivită să se scoată din casă.

Trebui desigur făcut să amintim conceziile, să impunem cunoașterea la unele veleități, ca să ajungem la un numitor comun.

E important să ne unim în jurul unei platforme minime care să cuprindă obiective imediate și de perspectivă.

Sunt că sună lucruri care ne dă pe totuși la fel acum.

Sintem de acord, sper în privința stării de nevoiește care, am ajuns. Aceasta ar impune treptă și o strategie de acțiuni.

SORIN DUMITRESCU: Mă bucură domnul Răduț că vă adăluți sună, și, Mie mi se pare evident că prima urmă — agoră — astăzi avea cel mai mare sufragiu la Președintele. Pentru mulți lumea astăzi și sănătății un lider total.

Nu o bine însă că ideea unei coaliiții ca să putem face față vine abia acum. Noi o stim din 23 decembrie.

Afli că pută să informezi mai demult asupra unei anumite temperaturi mentale și sufletești a acestui grup, format din oameni care au reușit să se impună în ultimii 45 de ani de clementă, de arbitriație. De aceea și notorietatea lor.

Ei personal sunt un critic al acestui grup, din care fac parte, deoarece am ajuns la concluzia că: aceste mari

personalități care vorbesc, am sădăci și să amăgiu în serviciile de o legătura deputaților de presă.

Nu trebuie să ne spună nimic, cum trebuie să facem presă, dar trebuie să veghește cineva asupra deputaților de presă.

În continuare pictorul Săvulescu, și la adresa domnului Răduț, că să facă de astăzi să fie de penaliză.

În continuare, avem și o altă problemă: să nevoim de baza demnitatea omului și, pentru multe asumări forță reprezentată și dâmbovăștează, trebuie să aibă de vară.

Caruț nostru e înțeleptul în ceea ce se întâmplă în România. În Parlament, avem o influență minimă, deci ne putem face vocea suță, ceea ce după mine este un lucru pozitiv.

Dacă carul național rămâne impotrivă, trebuie unit. Să trebui să nu concentrăm eforturile noastre pe un singur.

DOINA CORNEA: Assumam am mai discutat, totuși, cu Grupul "Dreptatea" și cu domnul Corneliu Coposu.

Problema mare este de a strîngă împreună toate forțele dință care doresc, cum arăta și domnul Răduț, o luptă pentru promovarea unei legi și a unor valori democratice, care să împinge umanitate, pentru libertate spirituală care este în clasa de fată grav amenințată — vezi de la acest sens protecția presei legale prese.

Cred că sună o luptă comună, umăr la umăr, independentă și a forțelor politice care doresc democrație și potrivită să se scoată din casă.

Trebui desigur făcut să amintim conceziile, să impunem cunoașterea la unele veleități, ca să ajungem la un numitor comun.

E important să ne unim în jurul unei platforme minime care să cuprindă obiective imediate și de perspectivă.

Sunt că sună lucruri care ne dă pe totuși la fel acum.

Sintem de acord, sper în privința stării de nevoiește care, am ajuns. Aceasta ar impune treptă și o strategie de acțiuni.

SORIN DUMITRESCU: Mă bucură domnul Răduț că vă adăluți sună, și, Mie mi se pare evident că prima urmă — agoră — astăzi avea cel mai mare sufragiu la Președintele.

Pentru mine e o mare satisfacție lucru acesta. Mișez și să vă explic. Eram aproape reconcilat cu singurul că n-o să-mi mai revădă.

ALIN TEODORESCU: Într-o anumită măsură imaginea mea lăsată de mulți de doar. Cred însă că scrierile mele de la doamna Mariana Celaci.

Thatcher confirmă poziția mea, că s-a întâlnit cu domnul Răduț, a avut o întâlnire cu un om politic care este o mare diferență care vine dintr-un orizont de timp la care se raportează cele două.

Onul politic este un orient

orient temporal mult mai scurt.

El trebuie să aibă succes.

Înțeleptul său este că urmărește adresa conjuncturii.

Există în destinul lui o anumită condiționare care nu există în destinul intelacelui.

Spiritul eclectic mă în-

dreamează să cred că e nevoie de ambele tipuri de destine și chiar de unele intermediare.

Întrebarea este cum potrivesc dimensiunile noastre, cum să între felul de destin în care sintezi angajații și felul în care vă dă destinații și cum grupul există acestora de raportare temporale.

Asă Mircea Snegur, și Mircea Druc (cu un farmec personal deosebit), și Ion Haiduc sau Ion Ungureanu.

M-am întrebat atunci cum vorbese oamenii noștri politici și sămătuți din partea grupului pentru România al Comitetului Helsinki cehoslovac, doamna Monika Schir, din partea grupului pentru România al Comitetului Helsinki norvegian, doamna Karin Helweg-Larsen din Copenhaga, dl. Jánomr Plišek din partea grupului pentru România al Comitetului Helsinki cehoslovac, doamna Monika Schir, din partea grupului pentru România al Comitetului Helsinki norvegian, doamna Paul Ungari, președinte comisiei pentru drepturile omului la Consiliul de miniștri ai Uniunii Sovietice, și dl. Michael Kristiansen, ziarist la săptămânalul danez "Weekendavisen", însoțitor al grupului.

Din partea română, au luat

parte în cadrul Grupului Comitetului Helsinki

lui Ion Lupu, secretar general, și în cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice, doamna Irina Amzola, președinte comisiei noastre pentru

cooperare culturală.

În cadrul Consiliului de miniștri ai Uniunii Sovietice,